

han ønsker det, vælge at afregne tolden og de afgifter, som erlægges i forbindelse med indførselen, kontant. Af tekniske grunde kan en sådan ændring i afregningsforholdet kun finde sted med virkning fra begyndelsen af et kvartal, og det foreslås endvidere af praktiske grunde, at adgangen for varemottagere til at få ændret afregningsformen begrænses således, at dette kun kan ske hvert 2. år. Reglen vil formentlig få ringe praktisk betydning, idet det må forventes, at interessen for kontant afregning vil være meget ringe.

Til § 97.

Bestemmelsen tilsigter dels at hindre, at godtgørelses- og reguleringsbeløb udbetales til varemottagere, der har kredit i henhold til § 92, stk. 1, og § 94, forinden tolden og afgifterne for de pågældende varer er betalt, dels at åbne mulighed for en rationel tilrettelæggelse af udbetalings ekspeditionerne, idet de nævnte godtgørelses- og reguleringsbeløb tænkes krediteret varemottagernes konti i regnskabet vedrørende told- og afgiftskreditordningen.

Den foreslåede regel i stk. 3 om udbetaling af eventuelle overskydende beløb anses ikke som en undtagelse fra dansk rets almindelige modregningsregler, og skal således ikke være til hinder for, at toldvæsenet foretager modregning i et eventuelt overskydende beløb, såfremt det har forfaldne fordringer på varemottageren.

Til § 98.

Bestemmelsen svarer til § 22, stk. 2, i lov om almindelig omsætningsafgift (merværdiafgift).

Til § 99.

Bestemmelsen svarer til den gældende toldlovs § 159.

I stk. 2 er der dog sket den ændring, at konstaterede kvantitetsmangler i en varesending må anmeldes til toldvæsenet inden 2 måneder — mod hidtil 12 måneder — efter fortoldningen, såfremt toldbeløbene ønskes reguleret. Denne begrænsning må ses i sammenhæng med, at varerne for fremtiden foreslås opbevaret hos varemottagerne, og at det altid vil være let at konstatere kvantitetsmangler.

Reglen i stk. 4 om, at der ved reguleringen vil blive fradraget 250 kr., hvis den urigtige angivelse helt eller delvis skyldes varemottageren, tænkes ikke bragt i anvendelse i tilfælde, hvor den urigtige angivelse er afgivet af et transportforetagende eller en speditør, der som følge af de i medfør af § 85 fastsatte angivelsesregler har måttet fortolde en uanbringelig varesending, og den urigtige angivelse skyldes, at transportforetagendet eller speditøren

ikke har været i besiddelse af de for rigtig angivelse nødvendige dokumenter vedrørende varesendingen.

Af hensyn til harmoniseringen af told- og afgiftsbestemmelserne foreslås det, at stk. 5 også skal omfatte reguleringer, der skyldes undladelse af at begære afgiftsfritagelse eller afgiftsnedsettelse.

Bestemmelsen i stk. 6 svarer til § 15, stk. 2, i bekendtgørelse nr. 390 af 19. november 1966 om EFTA-toldbehandling.

Til § 100.

Der henvises til bemærkningerne til § 95.

Til § 101.

Bestemmelsen indeholder regler om skønsmæssig ansættelse i tilfælde, hvor varemottagerne ikke har opfyldt sin angivelsespligt. I lighed med de tilfælde, hvor angivelsen ikke er ledsaget af nødvendig dokumentation, jfr. § 86, beregnes told og afgifter på grundlag af den af toldvæsenet ansatte toldværdi med tillæg af 25 pct.

Til § 102.

Bemyndigelsen for finansministeren til at fastsætte de nærmere regler for, hvem der hæfter for told- og afgiftsbeløb af indførte varer, foreslås af toldkommissionen udnyttet således, som det fremgår af reglerne i §§ 11, 23, 48 og 98, i det i toldkommissionens betænkning, kapitel V, indeholdte udkast til en bekendtgørelse om toldbehandling.

Til § 103.

Bestemmelsen er en følge af de foreslåede toldbehandlingsregler, hvorefter statens transitoplag og tilsvarende private oplag nedlægges og afløses af et godsregistreringssystem, der indebærer, at varerne efter at være registreret af toldvæsenet kan hjemtages af varemottageren i ufortoldet stand til efterfølgende fortoldning. Bestemmelsen muliggør, at toldvæsenet kan træffe aftale med havne, fragtcentraler o. lign. om at stille fornødne indretninger til rådighed for godsregistreringen.

Til § 104.

Bestemmelsen træder i stedet for den gældende toldlovs § 34.

Til kapitel 9.

De gældende regler vedrørende frihavne er indeholdt i toldlovens kapitel 11.

Her i landet er kun etableret én frihavn — Københavns frihavn. En række oplysninger vedrørende Københavns frihavn er meddelt i toldkommissionens betænkning, bilag 2, Kommentarer til den gældende toldlov.